

Niet alleen de betogers weten het niet

Dirk De Wilde

- Is politiek journalist bij De Tijd.
- Stelt vast dat het institutionele debat in Vlaanderen gevoerd wordt met veel emotie en weinig ratio.
- Vindt dat de Vlamingen eerst zelf hun huiswerk moeten maken.

Het is te gemakkelijk om te protesteren tegen het uitblijven van een regering, zonder te zeggen wat voor een regering dat dan wel moet zijn en zonder te zeggen wat die regering dan wel moet doen. Zo oordeelt de brede Vlaamse beweging over het volksprotest momenteel. Maar wat willen de N-VA & co? Waarom? En waarvoor?

En Copernicaanse institutionele hervorming! Neen, less is more, niet breed maar diep! De kinderbijslag! Of toch maar het arbeidsmarktbeleid, of meteen de hele werkloosheidsverzekering! Hela, vergeet onze oude eis over de ziekteverzekering niet! En justitie, ja, wat is daar allemaal niet mis gelopen de jongste jaren!

De meeste Vlamingen verwijten de Franstaligen dat ze te veel 'neen' zeggen in het communautaire debat. Maar weet iemand op welke vraag ze precies 'ja' moeten zeggen? Sinds het midden van de jaren negentig dringen de Vlamingen aan op de volgende grote staatsvorming. Een hele reeks eisen is sindsdien de revue gegaan. In die jaren negentig stonden het arbeidsmarktbeleid en het gezondheidsbeleid bovenaan op de lijst. Niet verwonderlijk, toen waren er duidelijk op beide terreinen grote wan toestanden in Franstalig België. Met de affaire-Dutroux heeft de publieke aandacht voor justitie en politie de aandacht voor sociale domeinen wat naar de achtergrond geduwd. En ook hier zien veel Vlamingen - terecht maar ook deels onterecht - belangrijke verschillen tussen de Vlaamse en de Franstalige aanpak.

BIJBEL

In het Vlaams Parlement werden in de tweede helft van de jaren negentig de Vlaamse verzuchtingen en eisen eens opgelijst. Sindsdien zijn die 'resoluties van het Vlaams Parlement' verhevend tot de Vlaamse Bijbel, waar niemand mag van afwijken. Ook al zijn die Vlaamse resoluties maximalistisch, wat wereldvreemd en intussen achterhaald door de tijd.

Die vijf Vlaamse resoluties zijn sindsdien ech-

ter niet meer gewijzigd, aangepast of gemoderniseerd. Hoogstens in zeer kleine Vlaamse clubjes werd nog nagedacht over welke bevoegdheden naar het regionale niveau moesten doorschuiven.

De oppeenvolgende Vlaamse regeringen hebben sinds meer dan tien jaren niets gedaan om een staatsvorming voor te bereiden. Wat willen we doen wat we nu niet kunnen? Welke extra bevoegdheden willen we? Hoe gaan we dat organiseren? Wat gaan we nadien doen met die bevoegdheden? Die vragen werden nooit opgelijst, laat staan beantwoord.

Niet in de Vlaamse regering, noch in het Vlaams Parlement. Er waren enkel vertiepingsslogans. 'Africt Vlaanderen', uitrit crisis, 'Verlost raken van de Franstaligen is de oplossing, maar vraag ons niet wat er dan precies zal veranderen. Het creëren van een vijandbeeld is prioritair.

Er is al vaker over gepraat: de huidige Vlaamse regering gebruikt haar bestaande bevoegdheden onvolledig. De bestaande fiscale autonomie wordt maar zeer beperkt gebruikt. Politiek gezien is dit ook niet verwonderlijk. Vlaanderen is een rijke regio, met weinig grote problemen. De Vlaamse regering hoeft geen moeilijke keuzes te maken, men kan zich beperken tot het beheren van de dossiers.

Dit ligt helemaal anders in Wallonië en Brussel. Daar zijn nog veel problemen en is nog veel

armoede. Daar om ook kunnen de Franstalige politici de geldkraan vanuit België (lees: Vlaanderen) niet dicht draaien. De Franstalige partijen weten zeer goed waarom ze neen zeggen.

Uiteraard is de miserie in delen van Brussel en Wallonië in grote mate toe te schrijven aan de Franstalige politici van de afgelopen decennia. Er was nauwelijks beleid, er werd niet opgetreden tegen wan toestanden. Of voorgaande zin niet in de tegenwoordige tijd moet worden geschreven, is discutabel. De Franstalige partijen, de PS voorop, proberen de situatie te wijzigen. Men poogt Wallonië en Brussel uit het slop te trekken. Het blijft allemaal te laat, te weinig, te beperkt. Maar de kentering is zeker ingezet. Gezien de abominabele kwaliteit van het Franstalig onderwijs zal het nog wel even duren, maar er is tenminste een plan aan Franstalige kant.

Langs Vlaamse kant is dat plan er niet. De Vlaamse regering heeft weinig visie op wat ze kan doen met haar huidige bevoegdheden, en helemaal geen visie op wat ze in de toekomst zou willen doen.

Op die manier in een staatsvorming stappen, is een zeer gevaarlijke piste. Belangrijke bevoegdheden verschuiven van een politiek niveau naar een ander, is een zeer complexe oefening die veel tijd vergt. En waarbij veel tijd verloren gaat. Bovendien zal een staatsvorming sowieso een compromis zijn, en hebben compromissen de gewoonte de realiteit nog complexer te maken. Een staatsvorming heeft onvermijdelijk nadelen, je bent dus maar beter zeker van de voordelen.

INHOUDELIJK

Bovendien is het de vraag of er geen andere manieren zijn om te bereiken wat je wil bereiken. Uiteraard moeten werklozen meer geactiveerd worden, moet straatcriminaliteit harder worden aangepakt en moet de ziekteverzekering zich vooral richten op preventie en goedkope behandelingen. Maar is daarvoor een jarenlang institutioneel debat de beste weg? Natuurlijk kiezen de Franstaligen in veel discussies veel te veel voor het status-quo, maar je kan niet zeggen dat de institutionele weg de afgelopen jaren wel voor verandering heeft gezorgd.

Daarom moeten de Vlaamse politici hun huidige logica in de Wetstraat verlaten. De vraag is niet: wat willen we nog samen doen en wat apart. De vraag moet zijn: wat willen we inhoudelijk bereiken. Wat kan Vlaanderen op zijn eentje bereiken wat het samen met de Franstaligen niet kan? Welke dringende noden willen we oplossen, en hoe? Hoe zorgen we ervoor dat we de enorme troef die Brussel is, maximaal gebruiken? En hoe zorg we er in dit alles voor dat de Belgische overheid in staat blijft de pensioenen en de staats-schuld te betalen?

De Vlaamse regering heeft de afgelopen jaren al herhaaldelijk bewezen dat wat we zelf doen, niet per definitie beter gedaan wordt. De Vlaamse regering moet daarom eerst bewijzen dat ze met eventuele nieuwe bevoegdheden meer en beter zal doen dan de Belgische regering. Macht verschuiven enkel wegens oude sentimenten, is in eigen Vlaams vlees snijden.

schien is meer geld nodig. Misschien moet het gericht worden gebruikt om de loonlaster te doen dalen. Misschien moet tegelijk de opleiding beter. Het debat gaat breed over de fiscale discussie.

Wanneer we de vraag bekijken, wordt de discussie helemaal vertroebeld. België heeft in 2009 de zwaarste recessie doorgemaakt sinds de Tweede Wereldoorlog. Belastingen verlagen maakt niets uit als de vraag in elkaar stuikt. En die vraag is ook nu nog vrij wankel.

Tot slot is het ook belangrijk te kijken waarvoor de belastingverlagingen zijn bedoeld. Het is politiek erbaar om te vinden dat de belastingdruk te hoog is en hem daarom te verminderen, of dat nu jobs doet ontstaan of niet. Ook het simpel belonen van mensen die werken kan een politieke keuze zijn. En je kan ook voor belastingvermindering zijn omdat je vrees dat de overheid het geld ook niet goed zou investeren. De notionele intrastafrek heeft de balansen van bedrijven verstevigd, wat een positief effect is.

Het gaat er met andere woorden om duidelijk te bepalen wat je meet. Als het enige doel van de jobkorting werkgelegenheid was, heeft de maatregel in de context van de voorbije jaren grandioos gefaald. Als het doel breder was, kan het oordeel lichter zijn.

Het gevaar is echter dat het politieke debat over werkgelegenheid zich beperkt tot dat deel waar de politiek vat op heeft: loonkosten. Het verhaal is breder dan dat, en helaas ook complexer.

COLUMN

ROLAND DUCHÂTELET

Innovatie is niet belangrijk

Ons land spendeert miljarden overheidsgeld aan innovatie. Het idee dat dit goed besteed geld is, vindt zijn oorsprong 30 jaar geleden, in Flanders Technology en aanverwanten.

De grote slokken van innovatiesubsidies bij het Vlaamse IWT de voorbije jaren waren vooral buitenlandse multinationals. Terwijl ze met hun 'subsidiologen' het geld van de belastingbetaler aftapten, verhuisden ze hun tewerkstelling - ook die voor onderzoek en ontwikkeling - naar landen als India. En de productie van goederen die met innovatiesteun werden ontwikkeld, verhuisde naar China. In tegenstelling tot 30 jaar geleden is het geen probleem meer om in een ver land te produceren of producten parallel in drie landen te ontwikkelen, dankzij het internet.

Vlaanderen kan zijn begrotingsproblemen in een wip oplossen door het IWT af te schaffen. IMEC, met al zijn patenten en internationale contracten, brengen we naar de beurs. Weer geld in het laadje voor de Vlaamse regering.

De tijd van de firma's die met een geniaal idee starten in een garage, is voorbij. Er zijn nu veel meer ingenieurs in de wereld, die veel sneller met elkaar kunnen communiceren via het internet. Iets op de markt brengen is veel moeilijker geworden, omdat de markt veel groter is geworden. Dertig jaar geleden was de hoofdmarkt voor vele Belgische bedrijven België, nu de wereld, met honderd keer meer concurrentie.

De doctrine van de innovatie dateert van voor internet, van voor de val van het IJzeren Gordijn, van toen het bbp van China kleiner was dan het Belgische. Nu moet je de beste zijn in marketing. De slimme ingenieurs zijn immers wereldwijd niet meer te tellen en schitterende ideeën zijn nogal gemakkelijk op te sporen via het web.

De wereld wordt een dorp en één markt. Voor tv's, voor auto's, voor farmaceutische producten, voor veel. Dat betekent dat we voor een ongezie- nede golf van bedrijfsovernames staan. Het valt te vergelijken met de consolidatie en halve eeuw geleden in de VS, maar dan sneller.

De winnaars zullen die zijn die megafirma's kunnen organiseren als een veelheid van kleine firma's plus een duidelijke, volgehouden en goed uitgevoerde marketingstrategie hebben.

Een aantal bedrijven met Belgische 'roots' speelt mee in de economische Champions League. Maar dat heeft weinig belang. We moeten vooral beseffen dat bedrijven versneld nationale en Europese grenzen overschrijden.

Sommige bedrijven zijn reeds enorm. Wal-Mart bijvoorbeeld, met een omzet groter dan het Belgische bbp en met 2,1 miljoen werknemers. Het wordt spannend als de wereldwijde giganten het de komende decennia tegen elkaar opnemen. Daarnaast blijft er ruimte voor gespecialiseerde bedrijven en van nature lokale bedrijven, zoals vele dienstverleners.

- Roland Duchâtelet is voorzitter van Melexis, de beursgenoteerde fabrikant van computerchips voor de autosector.

weekend

22

VEILIGHEID

Afluisteraars politie zelf afgeluisterd?

DE TIJD | ZATERDAG 22 JANUARI 2011

17

REKENINGRIJDEN

Hoe betalen trucks en auto's straks voor wegen?

17

NIEUWJAARSRECEPTIE

Welke boodschap brengt De Wever?

Davos, sanatorium voor wereldeconomie met burn-out

Economische en politieke wereldelite volgende week bijeen voor **WERELD ECONOMISCH FORUM**

BART HAEC

Davos stond honderd jaar geleden vooral bekend als een sanatorium voor mensen met tuberculose en veel geld. Volgende week doet het Zwitserse bergdorp op het Wereld Economisch Forum dienst als een ander soort sanatorium. De hamvraag luidt hoe de wereldeconomie weer gezond kan worden na de burn-out die ze de voorbije twee jaar heeft opgelopen.

We staan voor een ongeziene golf bedrijfs-overnames.

Met 2.500 zijn ze, de topmanagers, bankiers, economisten, staats- en bedrijfsleiders, voorzitters van vakbonden en nog's die volgende week naar het skiresort Davos afreizen. De miljardairs Bill Gates (Microsoft), Michael Dell (Dell) en Lakshmi Mittal komen. De politici Angela Merkel, David Cameron en Nicholas Sarkozy worden verwacht, maar ook Tony Blair en Bill Clinton. De cassandra-econoom Nouriel Roubini, Nobelprijswinnaar Joseph Stiglitz en de Amerikaanse minister van Financiën Timothy Geithner debatteren er. De Russische president Dmitri Medvedev geeft de openingstoespraak. En acteur Robert De Niro en zanger José Carreras komen een artistieke prijs in ontvangst nemen.

Voor de veiligheidsdiensten is zo'n topontmoeting doorgaans een nachtmerrie, maar een Alpendorp heeft zijn voordelen. Er zijn slechts drie - zwaar bewaakte - bochtige bergwegen die naar het dorp leiden. En het luchtbild boven Davos gaat volgende week dicht, enkele helikoptervluchten voor prominenten niet te nagespreken.

Wat komt die beu monde in een Zwitsers bergdorp doen? Het antwoord van het Wereld Economisch Forum (WEF) is dat ze er nadenken en discussiëren. Bedrijven en de politieke instellingen worden overvloedig door de complexiteit van de wereld om hen heen', zegt Klaus Schwab, de grote baas van het WEF. Het doel van de bijeenkomst is volgens hem tot meer inzicht en begrip te komen.

Herman Daems, de voorzitter van Barco, Givm en BNP Paribas Fortis, beaamt dat. 'Het gaat niet om deals sluiten', zegt hij. 'Als je dat denkt, ben je er toch op de verkeerde plek.' Hij zegt ieder jaar naar Davos terug te keren omdat je er in korte tijd naar heel veel mensen kan luisteren die tot de absolute top behoren in wat ze doen.

'Het zijn vaak mensen die de publieke opinie vormen', zegt Daems. 'Ik vind het bijzonder interessant om ze hun exposé te horen geven, en ook om te zien hoe ze bijvoorbeeld reageren op onverwachte gebeurtenissen. Zullen grondstoffen door de Chinese groei duur blijven? Komt er een nieuwe voedselcrisis? Leidt het monetair beleid van de Amerikaanse centrale bank tot inflatie? Ik wil het standpunt van enkele topkruis daarvoor wel eens horen.'

Vlaams minister-president Kris Peeters (CD&V) woont volgende week voor de derde keer het WEF bij. Ook hij noemt als eerste reden voor zijn reis het beter willen begrijpen van de wereldeconomie. 'Ik wil de plannen waar we mee bezig zijn eens internationaal toetsen', zegt Peeters. Dan moet het beleid dat de oplossing is kwetsbaar, de werkgelegenheid niet herstelt. Als gevolg daarvan is de sociale onrust vrij groot, is de redenering, en zijn ook politici angstiger. Dat verhoogt het risico op protectionisme en maakt het moeilijker samen te werken. Met 'shared norms' wordt bedoeld dat de oplossing alleen maar kan komen van samenwerking, en van organisaties als de G20 waarin ook de groeielanden als China en India meepraten.

Klaus Schwab legde het deze week als volgt uit: 'De wereld lijkt nog steeds aan een burn-out. We hebben de financiële crisis nog niet volledig verteerd en moeten opletten dat we niet in een sociale crisis overgaan, die in sommige landen gebeurt.' Ontslagnemend minister van Openbare Vrijheid Vincent Van Quickenborne (Open VLD) neemt deel aan een debat over staatsbedrijven. Andere deelnemers aan dat gesprek zijn Nobelprijswinnaar Joseph Stiglitz, John Micklewaith, de hoofdredacteur van 'The Economist', mo-

Elk jaar in de winter is het Alpendorp Davos gedurende enkele dagen een onneembaar bastion waar de leiders en denkers van de wereld komen nadenken en discussiëren.

© REUTERS

De wereld lijdt nog steeds aan een burn-out. We hebben de financiële crisis nog niet verteerd.

KLAUS SCHWAB, voorzitter Wereld Economisch Forum

Slechts een minderheid van de sessies zijn overigens publiek toegankelijk. Belgacom-voorzitter Theo Dillissen neemt doorgaans deels aan een besloten vergadering waarin gebrainstormd wordt over de toekomst van de telecom- of technologie sector. Op die bijeenkomsten kwam vorige jaren vaak Bill Gates mee discussiëren.

Wat wordt de rode draad in al die gesprekken en debatten? Het Wereld Economisch Forum heeft er zelf de wazige titel 'Shared Norms for the New Reality' op gekleefd. Met die nieuwe realiteit wordt bedoeld op een wereld die de financiële crisis nog niet heeft verteerd. Daarvoor zijn de overheids-schuld- en de Amerikaanse overheid niet hersteld. Als gevolg daarvan is de sociale onrust vrij groot, is de redenering, en zijn ook politici angstiger. Dat verhoogt het risico op protectionisme en maakt het moeilijker samen te werken. Met 'shared norms' wordt bedoeld dat de oplossing alleen maar kan komen van samenwerking, en van organisaties als de G20 waarin ook de groeielanden als China en India meepraten.

Klaus Schwab legde het deze week als volgt uit: 'De wereld lijkt nog steeds aan een burn-out. We hebben de financiële crisis nog niet volledig verteerd en moeten opletten dat we niet in een sociale crisis overgaan, die in sommige landen gebeurt.'

Ontslagnemend minister van Openbare Vrijheid Vincent Van Quickenborne (Open VLD) neemt deel aan een debat over staatsbedrijven. Andere deelnemers aan dat gesprek zijn Nobelprijswinnaar Joseph Stiglitz, John Micklewaith, de hoofdredacteur van 'The Economist', mo-

deret het gesprek.

Is het WEF een clubje van Amerikaanse en Britse vrijemarktdenkers? De gesprekken worden ook meegeluisterd door Angelsaksische en Aziatische sprekers', zegt Herman Daems. 'Als European sta je daar soms gefrustreerd naar te kijken.' Het doet denken aan hoe The Economist de internationale diplomatie omschreef na de klimaatop van Kopenhagen in 2009: de Amerikanen en de Chinesezen regelen de deal en de Europeanen leven van de congruïentie. Toch beweegt er iets. De driezijdigheid van Davos - globalisering, vrije markt en innovatie - heeft een knauw gekregen, merkte Financial Times vorig jaar in zijn Davos-bijlage op.

En wordt na al dat nadenken ook geprobeerd business voor te bereiden? Uiteraard. Van Quickenborne wil wat ruchtbaarheid geven aan het feit dat in ons land een vierde licentie voor mobiele telefonie wordt gegeven. Kris Peeters zit

bedrijfsleiders uit de energie, telecom en distributiesector en wil zich in Davos beter voorbereiden op economische miserie, naar onder meer Qatar, Oman, India, Brazilië en het Verenigd Koninkrijk. Naar jaarlijkse gewoonte organiseert de federale regering een lunch voor investeerders. Daarop veel schoon volk: Europees president Herman Van Rompuy (CD&V), Europees commissaris Karel De Gucht (Open VLD), premier Yves Leterme (CD&V), Vlaams minister-president Kris Peeters (CD&V) en zijn Waalse ambtsgenoot Rudy Demotte (PS).

Naar verluidt loopt het vlotjes met de belangstelling voor de lunch. De zaal zit zo goed als vol. De boodschap aan de wereld zal luiden dat de fundamentals van de Belgische economie goed zijn. Geen burn-out in België. Wel business.

Dagelijks verslag vanuit Davos vanaf dinsdag op www.tijd.be/davos

Davos ligt op de weg naar Doha

Economische grootmachten onderhandelen opnieuw over afbouw protectionisme

DIRK DE WILDE

Eurocommissaris voor Handel Karel De Gucht inviteert zijn collega's uit de andere grote handelsomgredheden vrijdagavond voor een diner in Davos. Met een zogenaamde G7 zullen ze proberen de Doha-onderhandelingen in de Wereldhandelsorganisatie weer vlot te trekken. Nog dit jaar zou er een akkoord moeten komen over een stevige afbouw van het protectionisme in meer dan 150 landen. Het is de eerste informele ontmoeting van de ministers van Handel sinds 2008,

toen men dicht bij een akkoord stond. Om de tafel zitten vrijdagavond behalve De Gucht de ministers van de VS, Australië, Brazilië, India, China en Japan. Zij moeten een momentum creëren, zodat de diplomaten van de WHO-lijsten in Genève de komende maanden voldoende vordering kunnen boeken.

De Doharonde is opgestart in 2001, maar miste sindsdien al veel vervaldata. In 2008 kon geen akkoord bereikt worden door een twist tussen de VS en India. Sindsdien was er aan Amerikaanse zijde geen beweging. Vrijhandel staat al enkele jaren niet hoog aangeschreven in Washington.

Om zijn economie op te krikken, wil de Amerikaanse president Barack Obama nu de export verbodbeelden, en daarom wil hij wel echt onderhandelen over een akkoord. Om de boot opnieuw vlot te trekken, deden de Amerikanen een beroep op Karel De Gucht.

Door informeel overleg te organiseren kan Europa de sleutelspelers weer om de tafel brengen. Eerst was het de bedoeling dat in Brussel te doen, maar agenda-problemen maakten dat onmogelijk. De verhuizing naar Davos is wellicht geen nadeel. Daar zijn ook veel bedrijfsleiders en zij zullen de politici onder druk zetten om een akkoord te sluiten.

Een job creëren vergt helaas meer dan een korting

Een debat over jobs en belastingen is aan de orde. Maar na de recessie van 2009 is het geen eenvoudige discussie.

Bart Haec

- Is politiek journalist bij De Tijd.

Stelt vast dat uit de laatste evaluaties blijkt dat belastingverlagingen niet meteen de werkgelegenheid doen stijgen.

- Merkt op dat voor nieuwe jobs meer nodig is dan aanvaardbare loonkosten.

Er is iets verontrustends aan de hand voor wie denkt dat je met belastingverlagingen jobs kan creëren. De bewering dat de haren heeft volgen van de laatste evaluatie nauwelijks banen doen ontstaan en ook de prijzen niet doen dalen. De notionele intrastafrek kost de overheid 5,8 miljard euro aan minderontvangsten, maar creëert amper extra jobs. De ondertussen afgeschafte jobkorting heeft een miljard euro gekost en heeft qua werkgelegenheid evenmin iets opgebracht, zeggen professoren van de KU-Leuven. Het gevolg is dat het debat over jobs en belastingen volop losgebarsten is. En terecht.

In die discussie is het wellicht goed om er nog eens op te wijzen dat werkgelegenheid maar voortstaat als minstens drie voorwaarden vervuld zijn.

De loonkosten moeten voor de werkgever aantoonbaar zijn. De werknemer met de juiste talenten en ervaring moet beschikbaar zijn voor de job. En er moet vraag zijn naar de dingen die de werknemer maakt of de diensten die hij of zij levert.

De verantwoordelijkheid is daarom verspreid. De overheid is verantwoordelijk voor de loonkosten. Opleiding is een gedeelde opdracht van overheid, bedrijven, maar ook van degene die de opleiding krijgt. En de vraag naar diensten hangt af van de toestand van de Belgische economie.

RECESSIE

Het is daarom niet zo evident om uit de eva-

COLOFON DE TIJD

ADRES
Mediahuis
Havenlaan 66, bus 379 3000 Brussel
Tel: +32 (0)2 4238.82
op werkdagen van 8u30 tot 18u
ADMINISTRATIE & DISTRIBUTIE
Tel: +32 (0)2 454.28.32
4000/1848
REDACTIE
Tel: +32 (0)2 4238.80
Fax: +32 (0)2 4238.82
e: info@mediatijd.be

ALGEMENE DIRECTEUR
Dirk Vanhoye
OPERATIONEL DIRECTEUR
Gerrit Verbeke
FINANCIËLE DIRECTEUR
Arnaud Dillenoire
REDACTIE DIRECTEUR
Frédéric Descloux
MANAGER NIEUWE MEDIA
Romain Godeau
REDACTIE-MANAGEMENT
Gwendoline Straess
© 2011 allen rechten voorbehouden **mediahuis**

HOOFDREDACTEUR
Pierre-Henri Verdier
ONDERHOOFDREDACTEUR
Christophe de Rijcke
MEDIAMANAGEMENT
Frédéric Descloux
MANAGER NIEUWE MEDIA
Romain Godeau
REDACTIE-MANAGEMENT
Gwendoline Straess
© 2011 allen rechten voorbehouden **mediahuis**

SENIOR WRITERS
Sébastien Michalonski, Ben Vanempen
CORRESPONDENTEN
Karel Vanhoye (Gent),
Koen Landrock (Schaarbeek),
Koen Landrock (Schaarbeek),
Sander Vanheule (Verviers).

POLITIEK & ECONOMIE
Kathleen Verbeke (Gent),
Hilde Willekens (Gent),
Pieter Bommelaer (Gent),
Wim Van de Velde (Gent),
Kris Van Hove,
Jan Van Hecke (Gent),
Gertjan

ONDERNEMINGEN
Bart Kuylenstierna (Gent),
David Kuylenstierna (Gent),
Alain Vanhoye (Gent),
Christophe de Rijcke (Gent),
Koen Landrock (Schaarbeek),
Sander Vanheule (Verviers),
Wim Van de Velde (Gent),
Kris Van Hove,
Jan Van Hecke (Gent),
Gertjan

IN DE PRAKTIJK & RAPPORTEN
Elien Coenen, Erik Borcard
GEBIEDSREDACTEUR
Christophe de Rijcke (Gent),
Koen Landrock (Schaarbeek),
Sander Vanheule (Verviers),
Wim Van de Velde (Gent),
Kris Van Hove,
Jan Van Hecke (Gent),
Gertjan

SABATO
Gertjan Kuylenstierna (Gent),
Alain Vanhoye (Gent),
Christophe de Rijcke (Gent),
Koen Landrock (Schaarbeek),
Sander Vanheule (Verviers),
Wim Van de Velde (Gent),
Kris Van Hove,
Jan Van Hecke (Gent),
Gertjan

TSD-TV & NIEUWE MEDIA
Romain Godeau, Pascal Luyten, Dirk Selslagh, Ben Bommelaer
REDACTIE-LEIDERS
Alain Vanhoye (Gent),
Christophe de Rijcke (Gent),
Koen Landrock (Schaarbeek),
Sander Vanheule (Verviers),
Wim Van de Velde (Gent),
Kris Van Hove,
Jan Van Hecke (Gent),
Gertjan

REDACTIE-LEIDERS
Alain Vanhoye (Gent),
Christophe de Rijcke (Gent),
Koen Landrock (Schaarbeek),
Sander Vanheule (Verviers),
Wim Van de Velde (Gent),
Kris Van Hove,
Jan Van Hecke (Gent),
Gertjan

REDACTIE-LEIDERS
Alain Vanhoye (Gent),
Christophe de Rijcke (Gent),
Koen Landrock (Schaarbeek),
Sander Vanheule (Verviers),
Wim Van de Velde (Gent),
Kris Van Hove,
Jan Van Hecke (Gent),
Gertjan

REDACTIE-LEIDERS
Alain Vanhoye (Gent),
Christophe de Rijcke (Gent),
Koen Landrock (Schaarbeek),
Sander Vanheule (Verviers),
Wim Van de Velde (Gent),
Kris Van Hove,
Jan Van Hecke (Gent),
Gertjan

REDACTIE-LEIDERS
Alain Vanhoye (Gent),
Christophe de Rijcke (Gent),
Koen Landrock (Schaarbeek),
Sander Vanheule (Verviers),
Wim Van de Velde (Gent),
Kris Van Hove,
Jan Van Hecke (Gent),
Gertjan

REDACTIE-LEIDERS
Alain Vanhoye (Gent),
Christophe de Rijcke (Gent),
Koen Landrock (Schaarbeek),
Sander Vanheule (Verviers),
Wim Van de Velde (Gent),
Kris Van Hove,
Jan Van Hecke (Gent),
Gertjan

REDACTIE-LEIDERS
Alain Vanhoye (Gent),
Christophe de Rijcke (Gent),
Koen Landrock (Schaarbeek),
Sander Vanheule (Verviers),
Wim Van de Velde (Gent),
Kris Van Hove,
Jan Van Hecke (Gent),
Gertjan

REDACTIE-LEIDERS
Alain Vanhoye (Gent),
Christophe de Rijcke (Gent),
Koen Landrock (Schaarbeek),
Sander Vanheule (Verviers),
Wim Van de Velde (Gent),
Kris Van Hove,
Jan Van Hecke (Gent),
Gertjan

REDACTIE-LEIDERS
Alain Vanhoye (Gent),
Christophe de Rijcke (Gent),
Koen Landrock (Schaarbeek),
Sander Vanheule (Verviers),
Wim Van de Velde (Gent),
Kris Van Hove,
Jan Van Hecke (Gent),
Gertjan

REDACTIE-LEIDERS
Alain Vanhoye (Gent),
Christophe de Rijcke (Gent),
Koen Landrock (Schaarbeek),
Sander Vanheule (Verviers),
Wim Van de Velde (Gent),
Kris Van Hove,
Jan Van Hecke (Gent),
Gertjan